

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ἐν Πάτραις τῇ 2 Δεκεμβρίου ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἐτελέσθησαν ἐν ἐπισήμῳ ἑορτῇ τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς μαρμαρίνης προτομῆς τοῦ ἀειμνήστου δημάρχου Πατρῶν Α. Βότση. Ὁμίλησαν οἱ κ. κ. Ζούλας, πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, Σαύρου, πρόεδρος τῶν ἐργατικῶν σωματείων καὶ ὁ κ. Ἀνδριόπουλος. Ἡ προτομὴ εἶνε ἔργον τοῦ ἐν Πάτραις νεαροῦ ἀλλὰ καὶ δοκιμωτάτου γλύπτου κ. Ἀντ. Σώχου.

— Ὁ κ. Λουκίδης ἐξέθεσε πίνακα παριστῶντα τὸν δραματικὸν ἥθοποιον κ. Α. Μαδρᾷ ὡς Σάβλων, μετὰ πολλῆς ἐκφράσεως.

— Ὁ ἐν Πάτραις διαμένων γλύπτης κ. Ἀντ. Σωχος, ἐργάζεται μετὰ πολλοῦ ζήλου. Εἰς τὸ ἐργαστήριόν του ἔχει ἐκθέσει τὰ ἐξῆς ἔργα τιμῶντα τὴν Ἑλλ. τέχνην, — τὸ «Ὀνειρον», ἡ «Σίβυλλα», ὁ «Σάτυρος», ἡ Μαινάς, τὰ Σπασμένα δεσμά, μετὰ τὰ ὁποῖα ἠρίστευσε κατὰ τὸν διαγωνισμὸν τῆς ὑποτροφίας εἰς Εὐρώπην, ὁ Μανουσσογιαννάκης καὶ ὁ Βότσης πρωτομαὶ στηθεῖσαι ἐν Πάτραις, καὶ οἱ «Ἑλληνες ἥρωες» σύμπλεγμα σκοτοῦν νὰ ἀπαθανατίσῃ τὸν ἡρωϊσμὸν τῆς συγχρόνου γενεᾶς. Προορίζεται διὰ τὴν ἐκαικονομητοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως.

— Ὁ ζωγράφος κ. Κογεβίνας προσέφερε 5,000 δρ. διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς μονίμου αἰθούσης καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων.

— Ἐν Πάτραις ἀπεφασίσθη ἡ διὰ λαϊκοῦ ἐράνου ἀνέγερσις ἀνδριάντος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Θὰ στηθῇ εἰς τὴν κεντρικωτέραν πλατείαν τῆς πόλεως.

— Ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου ἐνήφισε πίστωσιν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀναθηματικῆς στήλης πρὸς τιμὴν τῶν πεσόντων κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον φοιτητῶν.

— Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ ἀνεγείρῃ ἐν τῇ κεντρικῇ αἰθούσῃ αὐτῆς ἀναμνηστικὴν στήλην τῶν ὑπαλλήλων τῆς τῶν πεσόντων ὑπὲρ πατρίδος. Τὴν φιλοτέχνησιν ἀνέλαβεν ὁ γλύπτης κ. Τόμπρος.

— Ἡ Δ' Διαρκὴς καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις θὰ γίνῃ τὴν ἀνοίξιν εἰς τὸ Ζάππειον, τὸ ὁποῖον ἕως τότε θὰ ἔλῃ ἐκκενωθῇ. Ἡ διὰ τὸ ἔτος 1919 Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ κατηργήσθη ἐκ τῶν κ. κ. Ε. Θωμοπούλου, Π. Μαθιοπούλου, καθηγητῶν τῆς Καλλ. Σχολῆς, τῶν ζωγράφων κ. κ. Κογεβίνα, Μαλέα καὶ τοῦ γλύπτου κ. Ζευγώλη.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχ. Ἐταιρείας πρωτοβουλία τοῦ «Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου» ὁ παρρητιδμῶν ἐνταῦθα καθηγητὴς τῆς νεοελληνικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων κ. Οὐμβέρτος Περγὸ ὁμίλησε γαλλιστὶ — ἀν καὶ ὁμιλῇ τὴν ἑλληνικὴν ἀριστα ζήσας ἐπὶ μακρὸν εἰς Ἀθήνας — περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς νεοελληνικῆς ἐν Γαλλίᾳ καὶ περὶ τοῦ Γλωσσικοῦ ζητήματος. Ὁ ὁμιλητὴς, δημοτικιστὴς, ἐξέθηκε τὰς περὶ φθολογολογίας, τυπικοῦ, τονισμοῦ καὶ ὀρθογραφίας τῆς δημοτικῆς γνώμας του, αἵτινες ἀτήρησαν εἰς

Ὁ γλύπτης Ἀντ. Σώχος

τινας δημοτικιστάς, φοβηθέντας ἐπ' ἀνόδον εἰς τὴν καθαρεύουσαν διὰ τῆς πολυτυπίας. Ὁ κ. Περγὸ ἐξήτασε τὰς τρεῖς ἀποψεις τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος, ἣν ἐκπαιδευτικὴν, φιλολογικὴν καὶ ὀρθογραφικὴν. Ἐκάμε διάκρισιν μεταξὺ «μαλλιαρισμοῦ», οὗ ἤλεγξε τὰς ὑπερβολὰς καὶ κατέκρινεν ὡς ἔχοντα τάσεις περιορισμοῦ τῆς γλωσσικῆς ἐξελίξεως ἐπὶ τῇ βάσει ἐκ τῶν προτέρων ὀριζομένων κανόνων, καὶ τοῦ δημοτικισμοῦ παραδεχομένου τὴν ἐλευθέραν ἐξέλιξιν τῆς γραφομένης ἥτις ἀκολουθεῖ τὸν προφορικὸν λόγον ἐν Ἀθήναις. Ἀνεγνώρισε ἐν εἶδος αἰσθητικῶν κανόνων, οἱ ὁποῖοι διέπουν τὴν γραφομένην, ἣν δὲν δυνάμεθα νὰ καταργήσωμεν διὰ γραμματικῶν κανόνων. Καίτοι δέ, οἱ αἰσθητικοὶ αὐτοὶ κανόνες πρέπει νὰ διέπουν καὶ τὴν ὀρθογραφίαν, ἐντούτοις ὁ κ. Περγὸ, ἐξήτησε νὰ θέσῃ περιοριστικούς κανόνας εἰς τὴν ὀρθογραφίαν, μολοντί ἡ δημοτικὴ ὁλονὲν ἐξελλίσσεται.

Ἐν ἄλλῃ διαλέξει ὁ κ. Περγὸ ὁμίλησε περὶ τῆς παλαιᾶς Κρητικῆς τραγωδίας ἀγνώστου ποιητοῦ «Θυσία τοῦ Ἀβραάμ», τὴν ὁποίαν ἀνέλυσε μεθοδικῶς, ἐξάρας τὰς ποιητικὰς ἀρετὰς τοῦ δράματος. Ἡ δὲ Ζερβοῦ ἀπήγγειλε τοὺς καλλιτέρους στίχους τοῦ ἔργου.

— Εἰς τὰς «Διονύσια» ὁ κ. Γρ. Ξενόπουλος ἀφηγήθη ἀναμνήσεις του περὶ τοῦ παλαιότερου Ἑλλ. Θεάτρου, κυρίως δ' ὁμίλησε περὶ τοῦ πρώτου θεατρικοῦ ἔργου του «Ψυχοπατέρας».

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Ἀποστέλλονται ὑπότιθοι εἰς Εὐρώπην πρὸς σπουδὴν τῆς Ἱστορίας ὁ κ. Λαμπράκης, καὶ τῆς γλασσικῆς Φιλολογίας ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος.

— Ὁ καθηγητὴς κ. Κ. Ράδος ἐδωρήσατο χιλιάς δραχμὰς εἰς τὴν Ἱστορικὴν καὶ Ἐθνολογικὴν Ἐταιρείαν, ἥς εἶνε γενικὸς γραμματεὺς.

— 'Εν Σάμῳ ἀπέθανε τὴν 26 Σεπτεμβρίου ἡ γνω-
στή ποιήτρια καὶ διευθύντρια τοῦ «Μικρασιατικοῦ
Ἡμερολογίου» Ἑλένη Σβορώνου. Ἐπὶ 12 συνεχῆ
ἔτη συνεκέντρωσε φιλοτίμως εἰς τοὺς τόμους τοῦ
ἡμερολογίου τῆς ἐκλεκτὴν καὶ ποικίλην συνεργασίαν
διακεκριμένων Ἀθηναίων καὶ Μικρασιατῶν λογίων.
Ἡ ἐργασία τῆς ὑπῆρξεν εἰλικρινῆς ἐξυπηρέτησις τῶν
γραμμάτων. Ἀλλὰ καὶ τῶν Μουσῶν ὑπῆρξε τρόφι-
μος. Ἐδημοσίευσε πλείστα ποιήματα, τὰ καλλίτερα
τῶν ὁποίων συνεκέντρωσεν εἰς τὴν πρὸ ἐπταετίας ἐκ-
δοθεῖσαν συλλογὴν τῆς «Δειλινά». Ἐν αὐτῇ κυριαρ-
χεῖ μελαγχολικὸν αἶσθημα ὅχι περίτεχνον καὶ ψευ-
δές, ἀλλ' ἄγνόν, ἀρμονικὸν καὶ ἀπέριττον.

— Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐνεργόφω μέτοχος τῆς
Ἑταιρείας τοῦ «Ἑλληνικοῦ Θεάτρου», ὁ δὲ Πρόε-
δρος αὐτῆς κ. Βαφειάδης, ὥρισε βραβεῖον 4.000
δραχ., ὅπως διανεμηθῶσιν ἀνὰ χίλιαι δραχ. εἰς τοὺς
τέσσαρας ἀριστεῖς τῆς Δραματικῆς Σχολῆς εἰς τὸ
τέλος τῆς διετοῦς φοιτήσεως.

— Ἀπέθανεν ἐκ γρίπης εἰς τῶν κορυφαίων Ἀ-
θηναίων δημοσιογράφων, ἐν ἡλικίᾳ 48 ἐτῶν, ὁ διευ-
θυντὴς τῆς «Ἑστίας» Ἀδωνὶς Κύρου. Ἐπὶ 23 ἔτη
ἐκράτησεν ὑψηλὰ τὸ ὄνομα τῆς «Ἑστίας», ἥτις ἀφο-
ρῶν ἐστειλωμένη περιλαμβάνον σταθμὸν ἐν τῷ φιλολογικῷ
περιοδικῷ τύπῳ, καὶ ὡς καθημερινὴ ἡμερὶς ὑ-
πῆρξεν ὑπόδειγμα σεμνότητος καὶ μετριοπαθείας. Ὁ
Κύρου εἶχε γεννηθῇ δημοσιογράφος. Ἦλθεν
ἐκ Κύπρου νεώτατος, εἰργάσθη ὡς ρεπορτερ εἰς τὴν
«Ἀκρόπολιν», ταχύτατα δ' ἐξελίχθη εἰς Ἀγγλὸν δημο-
σιογράφον. Ἡ «Ἑστία» εἰς τὰς δυνατὰς τοῦ Κύρου
χεῖρας, κατέστη ὄργανον σοβαρόν, Ἀπῆχει τὴν δη-
μοσίαν ὑγιά γνῶμην, διεκρίθη πάντοτε διὰ τὰς ἐξη-
κριβωμένας εἰδήσεις, ἥτοι δὲ συγχρόνως καὶ τὸ φι-
λολογικώτερον φύλλον. Ὁ Κύρου ἠγωνίσθη εἰς τὴν
πρώτην σειρὰν τῶν δημοσιογραφικῶν ἐπαλξεων, μα-
χητὴς ἀκατάβλητος, ὑπέρμαχος τοῦ δικαίου καὶ τῶν
ἐλλήνων ιδεωδῶν. Ὑπῆρξε πάντοτε θετικὸς, ἐνήμερος,
προσαρμοζόμενος πρὸς τὰς περιστάσεις.

Εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ ἀπενεμήθησαν ὑπὸ τῆς Πολι-
τείας ἑξαιρετικαὶ τιμαί. Τῷ ἀπενεμήθη ὁ Ταξίαρχος
τοῦ Σωτήρος, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁ Δήμος
Ἀθηναίων, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ἡ Ἐνωσις τῶν
Συντακτῶν, οἱ ἐν Ἀθήναις Κύπριοι καὶ ἄλλοι πολλοὶ
κατέθεσαν μεγαλοπρεπεῖς στεφάνους. Ὁ Ἀντιπρόε-
δρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ πολιτικὸς ἀρ-
θρογράφος τῆς «Ἑστίας» κ. Ε. Ρέπουλης ἀπεχε-
ρέτησε τὸν νεκρὸν, ὡς καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς
«Ἐνώσεως τῶν Συντακτῶν» κ. Βουτιερίδης.

— Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ Νικόλαος Μπενάκης,
ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων δημοσιογράφων, ἀρχισυντάκτης
ἄλλοτε τῆς «Νέας Ἐφημερίδος» καὶ διευθυντὴς ἐπὶ
τινα χρόνον ἰδίου φύλλον.

— Ἡ δεσποινὶς Μερόπη Παπαδήμα ἀνηγορεύθη
διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς μὲ τὸν βῆθρον
«Ἀριστα».

— Ἀπεφασίσθη ἡ ἴδρυσις ἐν Ἀθήναις μεγάλης
Ἀγγλικῆς Σχολῆς ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Κοριαλε-
νίου, χάριν ἀνωτέρων σπουδῶν ὅχι μόνον τῶν Ἑλλή-
νων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κατοίκων τῆς Ἀνατολῆς.

— Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ἐν προβεβηκίᾳ ἡλικίας
ὁ φιλόλογος Βασίλειος Ψιλάκης. Ἐπὶ μακρὰ ἔτη διε-

τέλεσε γυμνασιάρχης εἰς Σῆρον καὶ Χανία, συλ-
λεγε δὲ καὶ πολλὰς ἱστορικὰς μελέτας, ἀρθρα
λόγους ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ιδέας. Τὸ κυριώτερον ἔρ-
γον του εἶνε ἡ δαπάναις τῆς Κρητικῆς πολιτείας ἐκ
δοθεῖσα πολῦτιμος Ἱστορία τῆς Κρήτης.

— Ἀπέθανεν ὁ καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Φίλιππος Παπα-
δόπουλος.

— Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἀνεγνώσθη
ἡ ἐκθεσις τοῦ Φιλαδελφείου ποιητικοῦ ἀγωνίσματος
ὑπὸ τοῦ κ. Σακελλαροπούλου, ἀποτελοῦντος με-
τὰ τῶν κ. κ. Σιῶ καὶ Μενάρδου εισηγητοῦ τὴν ἐπιτρο-
πήν. Ὑπέβλήθησαν 16 λυρικά καὶ συλλογαί, ἐκ τῶν ὁποίων
οὐδεμία ἐκρίθη ἀξία βραβεύσεως. Ἐπηνέβησαν
κατὰ πρῶτον λόγον ἡ φέρουσα τὸν τίτλον «Ζωὴν
χαρκτηριζομένου τοῦ ποιητοῦ ὡς φιλοσοφικωτάτου
καὶ ὁσιου, ὡς ἐγνώσθη, εἶνε ὁ κ. Βουτιερίδης.
τὰ «Θαλασσινὰ τραγούδια» τοῦ κ. Σπ. Βραδινῆ
(τοῦ καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν κ. Ν. Χατζιδάκη)
καὶ οἱ «Γυρισμοὶ» τοῦ κ. Φιλύρα.

— Ἐκομίσθη ἐκ Σάμου ἡ πολυτιμωτάτη συλλογή
καλλιτεχνικῶν ἀντικειμένων, ἥτοι παλαιῶν ὑφασμα-
των, εἰκόνων, σκευῶν, ἐπιπλῶν, ὕαλων, βιβλίων
τῆν ὁποίων ὁ κάτοχος αὐτῆς Δανὸς κ. Ρεῤῥ ἐδώρησε
εἰς τὸ Κράτος. Κατετέθη εἰς τὸ Μουσεῖον τῶν
Χειροτεχνημάτων.

— Διωρίσθη καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς
Ἀπολογητικῆς καὶ Χριστιανικῆς Ἠθικῆς ὁ κ. Γρηγόριος
Παπαμιχαήλ, διευθυντὴς τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ
Φάρου» τῆς Ἀλεξανδρείας.

— Ὁ κ. Κ. Ψάχος συγγράφει ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς
ἐκατονταετηρίδος τῆς Ἐπαναστάσεως τὴν ἱστορίαν
τοῦ δημοτικοῦ ἔθους μέχρι σήμερον μετὰ τῆς μου-
σικῆς αὐτοῦ. Ἡ ἀρμοδία ἐπιτροπὴ τοῦ ἑορτασμοῦ
θὰ περιλάβῃ βεβαίως εἰς τὴν σειρὰν τῶν πανηγυρι-
κῶν ἐκδόσεων τὴν πολῦτιμον αὐτὴν ἐργασίαν τοῦ κ.
Ψάχου.

— Ἰδρύθη ἡ Μουσικὴ Ἐνωσις σκοποῦσα τὴν
διὰ συναυλιῶν καὶ ἑορτῶν ἐνίσχυσιν τῆς Μουσικῆς
κινήσεως.

— Ἀπέθανεν ἐν Αἰτωλικῷ, ὅπου ὑπηρετεῖ ὡς Ἑλ-
ληνοδιδάσκαλος ὁ ἐκ Ζακύνθου λόγιος Γεώργιος Μά-
νεσης, ἐν ἡλικίᾳ 56 ἐτῶν. Ὁ θανὼν εἶχε δημοσιεύσῃ
φιλολογικὰς μελέτας εἰς τὰ περιοδικὰ καὶ ἡμερολό-
για τῆς πατρίδος του.

— Ἐνεργόφω ἐφέτος εἰς τὴν Ἀνωτάτην σχολὴν
τῶν Ἀρχιτεκτόνων τοῦ Πολυτεχνείου ἡ πρώτη Ἑλ-
ληνὶς σπουδάζουσα, κατόπιν αὐστηρᾶς δοκιμῆς
κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις. Ἀναφέρομεν τὸ γεγο-
νὸς ὡς μίαν ἀξιοσημείωτον πρόοδον τοῦ ἐλληνικοῦ
φαινισμοῦ.

— Ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς ἀπονομήν τοῦ Ἀριστείου διὰ
τὰ λογοτεχνικὰ ἔργα τοῦ 1918 ἀποτελουμένη ἐκ τῶν
κ. κ. Βλάχου προέδρου, Ἀγγίνου, Δροσίνης καὶ Πολέ-
μη λαβοῦσα ὑπ' ὄψει τῆς τὰ ἐκδοθέντα κατὰ τὸ λη-
ξαν ἔτος ποιήματα, δράματα καὶ διηγήματα διὰ ψή-
φων 3 κατὰ μίαν ἀπεφάνθη ὅτι οὐδὲν συγκεντρώνει
τὰ προσόντα ὅσα ἀξιοὶ ὁ νόμος δηλαδὴ νὰ προέχουν
λόγῳ ἐξωτερικῆς μορφῆς ἀλλὰ καὶ νὰ τείνουν εἰς ἐξέ-
ψωσιν τῆς ἀνθρωπίνης σχέψεως, ἐξευγένισιν τῶν ἀν-
θρωπίνων αἰσθημάτων καὶ ἐρμηνείαν τῶν ἐθνικῶν

δεωδών. Ἡ προηγουμένη λογοτεχνική ἐργασία τῶν συγγραφέων δὲν ἐλήφθη ὡς ὅφει. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς εἶνε, κατὰ τὸν νόμον, ἀνέκκλητος. Ὑποψήφιοι ἦσαν οἱ κ. κ. Στρατήγη, Ξενοπούλου, Μαλακίσης καὶ Δαμβέργης. Ὁ κ. Σουρῆς ἀπουσίασας ἐκεῖ ἀσθενείας ἐκ τῆς συνεδριάσεως, δι' ἐπιστολῆς ἐμήφησε ὅτι ἐρ τοῦ κ. Στρατήγη.

— Ἡ διὰ τὴν Μουσικὴν ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀριστείου ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Λαυράγκα προέδρου, Παυλάδα, Μπουλανζὲ καὶ τῆς κ. Θεοδοροπούλου (τοῦ κ. Μαρσίε σκοπῶν μὴ προσελθόντος) τὸ Ἀριστεῖον ἀπένευψε παμψηφεί εἰς τὸν κ. Μ. Καλομοίρη διὰ τὸ μελόδραμα αὐτοῦ «Πρωτομάστορας» τὸ ὁποῖον καὶ ἐξεδοθῇ εἰς βιβλίον. Ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς θὰ γυνῇ τὸν προσεχὴ μῆνα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν.

— Ἀπέθανεν ἐν Κερκύρῳ ὁ Ν. Κεφαλληνός, διηγηματογράφος. Ἦτο παιδιωτρός, ἀλλ' ἤσχαλειτο ἐπιτυχῶς εἰς τὰ γράμματα. Τα τελευταῖα του διηγήματα, ψυχολογικά, εὐμοσιεῦθησαν εἰς τὴν «Κερκυραϊκὴν ἀνθολογίαν» καὶ εἰς τὴν «Ἀκροπολιν».

ΞΕΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Οἱ Γάλλοι κριτικοὶ ὀμιλοῦν μὲ ἐνθουσιασμόν διὰ τὸ τρίπρακτον δράμα «Ἡ θριαμβεύτρια» τῆς δεσποινίδος Δενερύ, παραστάσεν εἰς τὴν Γαλλικὴν ὁμιλίαν. Πρῶτις μίαν μεθιστοτογραφὸς. Βίσις τοῦ ἔργου ὅτι μίαν λογία γυνὴ σὲν ἠμπορεῖ νὰ εἴνε οὐτε συζυγὸς, οὐτε μητέρα, οὐτε εὐρωμένη. Ἡ υπερχορὴ τοῦ πνεύματος τῆς απαιτεῖ μίαν ἀνεξάρτητον ζωὴν.

— Εἰς τὴν Ρώμην ἐπαίχθη μία τρίπρακτος κομμένη «Μαντόνα Οὐρέτα» τοῦ Φορτζιάνο, γνωστοῦ οὐα τὰ ὠραία λιμπρεττα μελοδραματιῶν. Το πρῶτον ἡοὶ παρουσιάζεται ὡς δραματικὸς συγγραφεὺς καὶ τὸν κρίνουν ὡς πολὺ καλὸν καὶ τεχνικόν. Αἱ οὐο πρῶται πράξεις ἐνθουσιάζουν τὴν χάριν τοῦ Βουκκαλιού, ἡ δευτέρη παραβαλλεται ὡς πρὸς τὴν λευκότητα πρὸς τὰς κομφοδίας τοῦ Σαίξπηρ καὶ τοῦ Μυσε.

— Οἱ Μαξιμλισταὶ καινοτομοῦν καὶ εἰς τὴν Τέχνην. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἱλαστικῶν τεχνῶν τῆς Μουσικῆς ἀπεφάσισεν ὅπως τὰ μνημεῖα τῆς πολέως ἀντικατασταθῶν διὰ νέων. Ἀφῆρεσαν ἐν πρῶτοις τοὺς ἀνδριάντας τοῦ στρατηγοῦ Σουβελεφ καὶ τοῦ Τσαρου Νικολαου Ι' ὡς ἐστειρημένους αισθητικῆς ἀξίας. «Οὐα τὰ ἀγάλματα τὰ οὐοία θὰ ἀφαιρουνταὶ ἀπο τῆς δημοσίας πλατείας θὰ καταλήγουν εἰς Κρημλίον, μετατρέτομενον εἰς «Μουσεῖον ἀκαλασθησίας.»

— Οἱ Γάλλοι ἀνακτώντες τὰς ἐπαρχίας τῶν, ἀνέκτησαν καὶ πολλοὺς καλλιτεχνικοὺς θησαυροὺς. Εἰς τὸ Σαιν-Καντὲν καὶ εἰς τὴν Βιλανοῖεν περιεσωθήσαν καλλιτεχνήματα ἀξίας πολλῶν ἐκατομμυρίων.

— Ἀπέθανεν εἰς Lorient, τὴν γενεῦθλιον πόλιν τῆς ἡ Γαλλίε συγγραφεὺς Μωρία Lenéru, νέα ἀκόμη τὴν ἡλικίαν. Μὲ τὰ αἰσθηματικά ἔργα τῆς ταχέως κατέκτησε ἐξαιρετικὴν θέσιν εἰς τὰ γράμματα. Ἦτο συνεργατὴς τοῦ «Mercure de France» δημοσιεύσας μελέτας. Ἐκ τῶν ἔργων τῆς γνωστότερα εἶνε Les Afranchis θεατρικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον τὴν καίεστησε γνωστὴν, La Vivante ἐν μικρὸν ἀριστοτέχνημα, σταλὲν ψευδωνύμως εἰς διαγωνισμόν

διηγημάτων τῆς «Journal» καὶ βραβευθὲν μεταξὺ 123 διαγωνισθέντων.

— Ἀπέθανεν εἰς τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον τῆς Romansό Γάλλος ποιητὴς Belval-Delahaye, ὅστις ἦτο κατ' ἀρχὰς κροεοπώλης καὶ κατόπιν ἴδρυσε μετ' ἄλλων τὴν ἐφημερίδα «Les Loups». Εἰς τοὺς «Λύκους» ὁφείλεται ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Πῶλ Φῶρ ὡς πρίγκηπος τῶν ποιητῶν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Διέρξ. Ἐπίσης οἱ ἀποτελοῦντες τὸν περὶ τὸν Delahaye ὀμιλον νεαροὶ λογογράφοι, ποιηταὶ καὶ ζωγράφοι ἀνεκήρυξαν τὸν Han Riner ὡς πρίγκηπα τῶν διηγηματογράφων.

— Ἐκ τῶν τελευταίων νεκρῶν τοῦ πολέμου ἦσαν οἱ νέοι Γάλλοι συγγραφεῖς Berhton συγγραφεὺς τοῦ «Τελευταίου ὄνειρου» καὶ τῶν «Διηγημάτων τοῦ τόπου μου», ὁ Arbousset ποιητὴς τοῦ «Βιβλίου τῶν δώδεκα γραμμαρίων», ὁ Mallet τῶν «Ὁρῶν καὶ Ὀνείρων» συγγραφεὺς, καὶ ὁ Charles d' Ollone ποιητὴς καὶ θεατρικὸς συγγραφεὺς.

— Εἰς τὸ Βασιλικὸν Κολλέγιον τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Αὐονδίνου, ἤρχισε οὐσιῶ Ἀκαδημαϊκῶν διαλέξεων. Ὁ κ. Μενάρδος θὰ κάμῃ δώδεκα μαθήματα περὶ νεοελληνικῆς ποιήσεως καὶ ὁ κ. Ντὴλ μὲ θέμα τὴν Βυζαντινὴν ἱστορίαν.

— Ὁ ἕτερος τῶν συγγραφέων τοῦ δράματος «Ἀντίο Νεότης» τοῦ μετ' ἐπιτυχίας ἐπανειλημένου παιχθέντος καὶ παρ' ἡμῖν Ἰταλοῖσπανός Ὁζύλια ἔπεσε μαχόμενος κατὰ τὰς τελευταίας μάχας. Ἡ ἔταιρεία τῶν Ἰταλῶν θεατρικῶν συγγραφέων ἐτέλεσε ἐν Ρώμῃ ἐπίσημον τελετὴν, καθ' ἣν ἐπαίχθη τὸ «Ἀντίο Νεότης» καὶ ἐξεφωνήθησαν θεομοὶ λόγοι.

— Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀπενεμήθησαν εἰς τὸ Παρίσι δύο λογοτεχνικά βραβεῖα. Τὸ βραβεῖον Λασσέρ ἐξ 9,000 φρ. ἀπενεμήθη εἰς τὸν Αὐγουστον Ντορσαῖν διὰ τὸ βιβλίον τοῦ «Πετρος Κορνήλιος» τὸ βραβεῖον τοῦ περιοδικοῦ «Φέμιν» ἐκ 5,000 φρ. ἐδόθη εἰς τὸν Ἐρ. Μπασελὲν διὰ τὸ μυθιστόρημα «Ὁ Ὑπηρέτης».

— Ἀπέθανεν ὁ Γάλλος Ἀκαδημαϊκὸς Στέφανος Λαμὴ ἱστορικὸς συγγραφεὺς.

— Ἐφορευθὴ μαχόμενος ὡς ὑπολοχαγὸς εἰς τὸ Λυτικὸν μέτωπον ὁ Γάλλος συγγραφεὺς Γαβριὴλ Τριστὰν Φραγκόνι, πλειστάκις πληγωθεὶς καὶ παρασημοφορηθεὶς. Τὸ ἔργον τοῦ «Un tel de l'armée française», ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ τὸ βραβεῖον Γ'ονγκουῦρ.

— Ἀπέθανεν ἐν Βεϊμάργῃ εἰς ἡλικίαν 64 ἐτῶν ὁ μουσικοσυνθέτης Peter Gast. Τὸ πραγματικὸν τοῦ ὄνομα ἦτο Ἐρρίκος Koeselitz. Ἦτο στενὸς φίλος τοῦ Νίτσε καὶ παρακολούθησε τὴν ἀντιβαγνερικὴν ἐκστρατείαν τοῦ. Συνέθεσε πέντε μελοδράματα. Ἡ συμφωνία τοῦ Helle Naechte καὶ τὰ κουαρτέτα δι' ἔγχλωδα εἶχον γοητεύσει τὸν Νίτσε.

— Εἰς τὸ Παρίσι ἱδρύθη (rue de Colisée 39) «Βιβλιοθήκη τοῦ Πολέμου» πρὸς περισυλλογὴν ὅλων τῶν γραπτῶν μνημείων, τῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν ἱστορίαν τοῦ πολέμου. Βιβλία, θεατρικὰ ἔργα, ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ καὶ πᾶν ἐν γένει δημοσίευμα γίνονται εὐπρόδοκτα.

— Ὁ διάσημος Ἀγγλὸς ζωγράφος σὲρ Τζῶν Λέβ-

βερν θά ἀπαθανاتیη, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἀσχοληθεῖς ἐντολῇ τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου, τὴν σκηνὴν τῆς συναντήσεως ἐπὶ τῆς Ναυαρχίδος «Βασίλισσα Ἐλισάβετ» τοῦ Ἀγγλοῦ Σιολάρχου καὶ τῶν Γερμανῶν ἀπεσταλμένων διὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Γερμανικοῦ στόλου. Ὁ πῖναξ, ὃν ἐσχεδιάσεν ἐκ τοῦ φυσικοῦ, θά εἶνε ἑτοιμος ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν.

— Ὁ ἐν Παρισίοις ὁμογενὴς κ. Ζαχάρωφ προσέφερεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ὁξφόρδης 25,000 λίρας στερλίνας, ὅπως ἐκ τοῦ εἰσοδήματος αὐτῶν ἰδρυθῇ ἔδρα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Στρατάρχης Φὸς», πρὸς διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς Φιλολογίας.

— Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία ἐξελέξε μέλη αὐτῆς τὸν στρατάρχην Φὸς εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Μαρκησίου Δε Βογκέ καὶ τὸν πρωθυπουργὸν Κλεμανσώ εἰς τὴν τοῦ Λιμουλίου Φαγκέ.

— Συνεπληρώθη ἑκατονταετία ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ρώσου μυθιστοριογράφου Τουργένιεφ. Εἰς τὸν Γαλλικὸν τύπον ἐδημοσιεύθησάν μελέται περὶ τοῦ ἔργου του ἀναλυτικαί.

— Ὁ διάσημος πιανίστας Παντερέφσκυ ἐγενετο Πρωθυπουργὸς τῆς ἀπελευθερωθείσης πατρίδος του Πολωνίας. Ἐγένετο κατ' αὐτοῦ ἀπόπειρα δολοφονίας, ἐτραυματίσθη δ' ἐλαφρῶς.

— Πολὺς λόγος ἐγένετο διὰ τὸ νέον ἔργον τοῦ Γάλλου μυθιστοριογράφου Α. Billy «Σκηναὶ τοῦ φιλολογικοῦ βίου εἰς τὸ Παρίσι». Εἶνε ἡθογραφικὸν καὶ εὐθυμογραφικόν, μετ' ἐπεισόδια λίαν ἐνδιαφέροντα τῆς ἰδιαιτέρας ζωῆς τῶν ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων.

— Ἡ Παρισινὴ «Σχολὴ τῆς Τέχνης» διωργάνωσε σειρὰν δώδεκα συναυλιῶν Ἀνατολικῆς Μουσικῆς τῇ συμπράξει καλλιτεχνῶν τῆς Ὀλερας καὶ τῆς Γαλλικῆς κωμωδίας. Ἐδόθη ἤδη σειρὰ Ἑλληνικῆς μουσικῆς μετὰ διαλέξεως τοῦ κ. Λαλουᾶ.

— Ὁ Πουτσίνι κατὰ τὸν πόλεμον συνέθεσε τέσσαρα μελοδράματα, ὁ Μασκάνι τρία καὶ ὁ Λεονκαβάλλο ἐπίσης τρία. Τὰ ἔργα ταῦτα θά παιχθοῦν ἐντὸς τοῦ 1919.

— Ὁ ἐν Παρισίοις Ἑλλην λόγιος κ. Ν. Ἐπισκοπόπουλος, γράφων ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Nicolas Ségur, ἐξέδωκε νέον βιβλίον ἐμπνευσμένον ἀπὸ τὸν πόλεμον «Pages de légende».

— Ἀπέθανεν ὁ διάσημος Ἀγγλὸς ἡθοποιὸς Κάρολος Οὐϊνταμ.

— Εἰς Οὐασινγκτόνα θά ἰδρυθῇ ἀνδριὰς τοῦ στρατάρχου Φὸς.

— Προετίθη ὅπως εἰς τὸ Πάνθεον τῶν Παρισίων ἐγεσθῇ μνημεῖον περιλαμβάνον τὰ λείψανα Γάλλου στρατιώτου φονευθέντος καὶ ἐνταφιασθέντος εἰς τὴν γρεμμὴν τοῦ πυρός, χωρὶς νὰ εἶνε δυνατὴ ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ ὀνόματός του νὰ γραφῇ δ' ἐπὶ τοῦ μνημείου «Εἰς τὸν Πουαλὺ ἢ Πατρίς εὐγνωμονοῦσα».

— Εἰς τὴν Ρώμην ἐπαίχθη νέον ἔργον τοῦ Νικοντέμι, τὸ «Πέταγμα» τρίπρακτος κομνέντι.

— Σημαντικὴν ἀπώλειαν ὑπέστησαν τὰ Γαλλικὰ γράμματα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Guillaume Apol-

linaire. Ὁ ποιητὴς εἶχε φαντασίαν ζωηράν καὶ λυρισμὸν νεορελιστικόν, ὥς μυθιστοριογράφος ἐνεπνεύετο εἰς τὰς ἀφηγήσεις τῆς ζωῆς ἀπὸ τὰ μυστήρια τῆς ψυχῆς, ὥς αἰσθητικὸς ἠτένιζε εἰς τοὺς νέους εὐρεῖς ὁρίζοντας τῆς τέχνης. Τὸ ἀληθινὸν ὄνομά του ἦτο Kostrowieski, ἐγεννήθη ἐν Ρώμῃ τῷ 1880 καὶ ἦτο Πολωνικῆς καταγωγῆς. Εἰκοσαετὴς μετέβη εἰς Παρισίους, ἐνθα ἴδρυσεν τὴν φιλολογικὴν ἐπιθεώρησιν «Τὸ συμπόσιον τοῦ Αἰσώπου». Κατόπιν ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ «Soirées de Paris», τὸ ὁποῖον εἶχε ἰδρυθῇ ὁ Βιλλύ. Οἱ τίτλοι τῶν κυριωτέρων ἔργων του εἶνε : L'Enchanteur pourrissant.—Le Bestiaire d' Orphée.—Alcools.—Le Poète assassiné.—Vitam impendere

amori.—Calligrammes.— καὶ τὸ δράμα Les Mamellès de Tirésias. Εἰς τὸ δοκιμίων του «Les Peintres Gubistes» ἐξέφρασε πρωτοτύπους θεωρίας περὶ τέχνης ὥς ἀπάσας ἠκολούθησαν οἱ ζωγράφοι τῆς νέας σχολῆς. Ἀφίνει ἀνέκδοτον ἐν μυθιστόρημα «La Femme assise» καὶ ἐν λιμπρέττο ὁπερέττας γραμμένον εἰς κλασικοὺς στίχους. Ὁ Apollinaire ὑπηρετεῖ εἰς τὸν στρατόν· εἰς μίαν μάχην τεμάχιον ὀβίδος τὸν ἐπλήρωσεν εἰς τὴν κεφαλὴν, ἀπέθανεν δὲ ἀργότερα ἔνεκα τοῦ τραύματος.

— Διωργανώθη εἰς τὸ Παρίσι ἐκθεσις 75 πρωτομῶν Γάλλων συγγραφέων, ἔργων γνωστῶν Γάλλων γλυπτῶν. Διακρίνονται αἱ πρωτομαὶ τοῦ Μπέν, τοῦ Ρόντεμπαχ, τοῦ Τριστάν Μπερνάρ, τοῦ Γκονκούρ καὶ τοῦ Σαρσαί.

— Νέα ἔργα θεατρικὰ ἔγραψαν ὁ Ντὲ Κυρέλ τὴν «Κωμωδίαν τοῦ πνεύματος», ὁ Μπατάιγ τὴν «Εἰκόνα» δίπρακτον ἡ ὁπαία δὲν εἶχε τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἄλλων ἔργων του, ὁ Ἐδμ. Σὲ τὴν «Ἐποχὴν ἔρωτος» παιχθεῖσαν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας.

— Ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 72 ἐτῶν ὁ συνθέτης Οὐμβέρτος Πέρις, εἰς τὴν μεγαλειτέρων συγχρόνων Ἀγγλοῦν συνθετῶν.

— Τὸ βραβεῖον Γκονγκούρ διὰ τὸ 1918 ἐδόθη εἰς τὸν Γ. Ντυαμέλ διὰ τὸ βιβλίον του «Πολιτισμός», δημοσιευθὲν μετὰ τὸ ψευδώνυμον Τεβενέν. Ὁ Ντυαμέλ εἶνε κυρίως ποιητὴς καὶ δραματογράφος.

— Τὴν 30 Δεκεμβρίου ἀπέθανεν εἰς Hosségor, ὁ Παῦλος Μαργκερίτ, ὁ πρεσβύτερος τῶν δύο Γάλλων ἀδελφῶν μυθιστοριογράφων, ἐν ἡλικίᾳ 58 ἐτῶν. Ἦτο μέλος τῆς Ἀκαδημίας Γκονγκούρ ἀπὸ τοῦ 1892 εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Γκυ ντὲ Μωπασσάν. Συνειργάσθη μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Βικτωρὸς ἀπὸ τοῦ 1896 μέχρι τοῦ 1908, ὅτε χωρίσθησαν ἔνεκα ἀσυμφωνίας εἰς τὰς φιλολογικὰς γνώμας. Τὸ πρῶτον τοῦ ἔργου ἦτο «ἡ Ζωὴ τοῦ πατρὸς του», στρατηγὸς φονευθὲν εἰς τὸ Σεδάν. Τὰ γνωστότερα ἐκ τῶν 30 μυθιστορημάτων τῶν Μαργκερίτ εἶχον ἐμπνευσθῇ ἀπὸ τὸν πόλεμον τοῦ 1870 καὶ τὴν Κοιμμούναν. Τῷ 1906 ἐγένετο Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας τῶν ἀνθρώπων τῶν Γραμμάτων. Τὸ τελευταῖον του ἄρθρον ἐδημοσιεύθη ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του, περὶ τῆς δημοκρατικῆς ἐπαναστάσεως ἐν Γερμανίᾳ.

